

ELLENZÉK

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:
Helyben: Egész évre . 10 K
 Fél évre . . . 5 „
 Negyed évre 2'50 „
Vidékre: Egész évre . 12 K
 Fél évre . . . 6 „
 Negyed évre 3 „
 Egyes szám ára 8 fill. Kapható minden hírlapelárusítónál.

Felelős szerkesztő:
Dr. HEBRONY JOZSEF

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Széchenyi-utca 34. SZELENYI és TÁRSA nyomdája.
 A lap megjelen minden kedd, csütörtök és szombaton.

Hol hát a királyi parancs?

Írta: Dr. Kalmár Antal.

A magyar alkotmány egyik fundamentális tételéről, tehát a magyar közjog lényegéről lévén szó: ehhez a tárgyhöz még egyszer vissza kell térnünk.

És itt mindjárt a következő jellemző dologra kell rámutatnunk.

Három évi és három hónapi szolgálat után tényleges szolgálatra még egy esztendőre visszatartják az öreg katonákat, mint az első évfolyambeli tartalékokat — azután szintén egy évi tényleges szolgálattételre (értsük meg jól: nem fegyvergyakorlatra) behívják az 1900. évfolyambeli póttartalékosokat: és sem a magyar országgyűlés, sem a fővárosi sajtó észre nem veszi, hogy mindegyik kormányzati rendelkezéseknek — a királyi parancs hiányában — micsoda informális törvénytelen jellege van.

És csak mikor már Vízkereszt napján mi jó vidékiek tiltakozunk a törvénytelen ellen és nyitjuk föl az ország szemeit és mikor már másnap jön a hír, hogy Kolozsvár városának derék katonai tanácsosa szintén védelmezi az alkotmányt azzal, hogy a póttartalékosok behívását elrendelő katonai megkeresésnek eleget nem tesz; akkor már a tudós fővárosi sajtó is elkezd tüzet kibálni.

Nehogy azonban a dolognak az a látzata legyen, mintha a közjogi dolgokban a vidék tanítaná ki a fővárost, egyik 48-as lap (sohse tagadjuk az „Egyetértés” volt) az egész dologban formahibát lát és a maga részéről kizártnak tartja azt, hogy a király ne hagyta volna meg báró Pitreich bécsi hadügyminiszternek, hogy tényleges szolgálattételre visszatarthassa a három évüket és három hónapjukat kiszolgált öreg katonákat és berendelhesse a póttartalékosokat.

Eltekintve azonban attól, hogy a szubjektív véleményeknek a kifejezett közjogi dolgokhoz mi köze sem lehet (amint itt a tör-

vény határozott rendelkezése szerint a királyi parancsnak a nemzet tudomására való hozatalát szintén ilyen kifejezett közjogi dolognak kell tartanunk, mert nem a katonai körök alkotják a nemzetet): hát én itt a királyi parancsnak a létezését mégis kizártnak tartom. (Eltekintve attól is, hogy ezt a parancsot nem csak mint az Egyetértés szubjektív véleménye tartja, Pitreich urhoz kell intézni, hanem mint alább kifejtjük, Nyiri Sándor urhoz is.)

Kizártnak tartom pedig azért, mert Nyiri Sándor honvédelmi miniszter Lovász Márton által meginterpelláltván: a honvédelmi miniszter kijelentette, hogy a királyi parancs a honvédség hivatalos lapjában a „Rendeleti Közlöny”-ben megjelent.

Azonban az országgyűlésen, a miniszter szájából elhangzott ezen állítás merő valótlanúságot tartalmaz.

Valótlanúságot tartalmaz pedig azért, mert a királyi parancs a honvédség Rendeleti Közlönyében nem jelent meg. Ebből a Rendeleti közlönyből a múlt esztendőben összesen 48 szám adatott ki, a legutolsó szám december 31-én. Hát ennek egyetlenegy számában sincs benne a királyi parancs. (Ellenben jött diszeleg a császári klop-i hadparancs.) Ebben az esetben január 5-ikén jelent meg az első szám. Azonban ebben sincs benne.

No már most kérdem a nemzetet: mit érdemel az a miniszter, a ki a ilyen nyilvánvaló valótlanúságokkal traktálja a magyar országgyűlést?

Hogy pedig itt miféle közjogi manipuláció folyik és hogyan megy végbe a törvénytelen: azt a következőkben leplezzük le:

Ugyanis az 1867: XII. t. cikkely 11-ik szakaszában dekretált és az 1888. XVIII. t. cikkely első szakaszában letett katonai felségjogok — közjogi természetű és gyakorlásuk módja tekintetében — teljesen különböző katonai felségjogok.

A XII. t. cikkely katonai felségjogai alkotmányos magyar katonai felségjogok: azokat (a

hibásan u. n. közös hadseregben) a magyar király mégis egy idegen közjogi organum, a bécsi hadügyminiszter által gyakorolja. A magyar és osztrák közösügyes törvények azonban ezen katonai felségjogok gyakorlásánál a hadügyminiszter ellenjegyzését nem követelik meg.

Azon katonai felségjogok tehát, amelyet a király ezen törvény (1867: XII. t. c.) alapján (a hibásan u. n. közös hadseregben) gyakorol: semmiféle alkotmányos végrehajtó hatalom korlátozása és ellenőrzése alá nem esnek és így a közösügyes törvény az 1848: III. t. cikkelynek azon óriási jelentőségű rendelkezésén, hogy a király a végrehajtó hatalmat a független magyar miniszterium által gyakorolja s bármely rendelete, parancsolata, határozata és kinevezése csak úgy érvényes, ha az a Budapesten székelő miniszterek egyike által is aláíratik: tátongó rést ütött.

Tátongó rést ütött, mert nem kell aláírni egy budapesti miniszternek se (de meg a bécsinek se): és mégis érvényes. (Nem erről van ugyan szó, de itt mégis megkérdézhajtuk, hogy mi különbség van tehát az alkotmányos magyar királyi, és az abszolút osztrák császári katonai felségjogok között, ha azoknak felségi gyakorlásánál az alkotmányos végrehajtó hatalom oda sem szagolhat? Ne bolondítsuk tehát se magunkat, se a világot, hogy a magyar királynak a hibásan u. n. közös hadseregbe vonatkozó katonai felségjogai (1867: XII. t. c. 11. §.) alkotmányosak.

(Vége köv.)

— A dédesi választáshoz.

Ezen című hírünket a Borsodmegyei Lapok f. évi január 10-iki száma átvéve, megjegyzéssel kíséri és „illetékes helyről történt meghatalmazás folytán” a gróf Serényi Béla lemondásáról szóló hírt cáfolni törekszik.

Már több alkalommal nem szívesen, de kénytelenségből nyilatkoznunk kellett a Borsodmegyei Lapok hasontartalmú cáfolataival

szemben s az „illetékes tényezők meghatalmazásai” alapján tett cáfolatait bíráló tárgyává kellett tennünk.

Elmondtuk már többször, hogy a Borsodmegyei Lapok hasonló magatartása nem valami izlészerű, mivel mindenki igen jól tudja, hogy gróf Serényi Béla tervei közlésére nem igen szokta a Borsodmegyei Lapok hasábjait igénybe venni.

Ehhez eddigé nem is igen volt alkalma, a jelen esetben pedig annál kevésbé lehetett, mivel a reggeli órákban megjelenő lapunk tartalmáról gróf Serényi Bélát a Borsodmegyei Lapok időhiánya miatt nem is értesítették, tehát véleményét ki sem kérhették. A hivatalos védelem indító oka tehát legkevésbé sem gróf Serényi Béla véleménye lehet, hanem az az elismert s jutalmazásra váró készség amivel a Borsodmegyei Lapok a „nagyok” érdekeit eddig is meghatalmazás nélkül és eddig is állandóan védeni törekedett.

Az ellenzéki választók tudni fogják kötelességüket s a Borsodmegyei Lapok felhívása nélkül is bizonyítani fogják amit a petícióban állítottak.

A helyzet és a tények ismerete után állítottuk, hogy gróf Serényi Béla a közel jövőben lefog mondani a képviselői megbízásáról.

Ezzel szemben a Borsodmegyei Lapok a helyzet és tények ismerete, valamint az érdekelt képviselő meghallgatása nélkül cáfol.

Ezen eljárás elbírálását a közönség ítéletére bizzuk s reméljük, hogy a Borsodmegyei Lapokkal szemben rövid időn belől elérhetjük nagy költőjét. „Balga gyermek szív! Hiszi azt, amit remél.

Országgyűlés.

Szombat jan. 9.

A képviselőház ma folytatta a védő törvény provisoriumáról szóló törvényjavaslat részletes tárgyalását. A törvényjavaslat első szakaszánál támadt vitát ma sem fejezte be a Ház. Elsőnek Ugron Gábor szólalt

fel, aki hatalmas támadó beszédet mondott, amelyet az egész Ház nagy figyelemmel hallgatott. Közjogi fejtegetései mély hatást gyakoroltak. Határozati javaslatot nyújtott be, hogy a törvényjavaslatot új szövegében terjesszék elő a Házhoz. A katonavitében részt vettek ma még Molnár Jenő, Szederkényi Nándor és Kaas Ivor báró, akik szintén nyújtottak be határozati javaslatot, hogy biztosítsák maguknak a záró szó jogát. Kaas Ivor báró beszéde felszólalására készítette Tisza István gróf kormányelnököt, aki a Ház tegnapi ülésén tett nyilatkozatának olyan magyarázatot adott, a mely megnyugtatta a Kossuth-pártot, a minék Polónyi Géza nyíltan kifejezését is adott. A katonavita előtt a karzati jegyek miatt volt egy kis parázs vita, az ülés végén pedig Ráth Endre és Vlád Anrél interpelláltak.

Hétfő, január 11.

A mai ülésen Perczel Dezső elnök elnökölt. A jegyzőkönyv felolvasása után Széts Pál jegyző jelenti, hogy az ülés végén Apponyi Albert interpellál, fog a katonai büntetőkönv reformja dolgában.

Majd következik a napirend az ujonczjavaslat vita részletes tárgyalása. Beszélnek Udvary Ferencz, Okolicsányi és Lovász Márton. Lapunk zártakor az ülés még folyik.

UJDONSÁGOK.

Kóbi, a kegyetlen.

Miskolcon egy fiatal ur (nevezük divatosan Kóbi urnak) szörnyen megunta az életét. „Minek nekem tovább élni” — gondolta — „ha nem

szerez az, akiért számtalanszor föláldoztam az utolsó husz krajczaromat is, hogy neki konbonokkal kedveskedjem.”

Szóval az ifju dendi elhatározta, hogy meghal. Vásárolt egy pompás hatlövetű revolvért és napokig a zsebében hordta. Elvégezte minden dolgát és készült a meghalásra. Amint hazafelé ballagott, találkozott egyik legjobb barátjával, aki nem a keresztviz alatt nyerte a Móric nevet. Eszébe jutott az öngyilkos-jelöltnek, hogy ezzel még egy kis leszámolni valója van, bizonyos huszonöt krajczár miatt.

— Mi lesz a pénzemmel?

— Megkapod fiam azt a 25 krajczárt. Csak légy nyugodt.

— De nekem most kell, mert hosszabb időre el akarok utazni.

— Majd megkapod.

Elváltak és Kóbi hazament, elővette a revolvért, amelynek a csövével homlokához illesztette. Már a tavaszon is rajta volt az ujjá és ő borzadva gondolt arra, hogy a golyó nemsokára átjárja az agyvelejét ami iszonyu lehet.

— Elsüssem, ne süssem — mondogatta magában, majd hirtelen egyet siker sem fog elmaradni.

táncmulatságra a belépti jegyek: Személy-jegy 2 kor. Család-jegy 6 kor. Karzat 2 kor. Lent fülke 3 korona. Jegyek előre válthatók

Megay Róbert, Pfliegler J. Ferencz, Rábel Albert, Putnoki Antal és Hesz Miklósnál. A táncestély esti 9 órakor veszi kezdetét.

— Nem, inkább nem halok meg. de annak a gazember Móricnak nem engedem el a 25 krajczárt.

Ezzel szépen letette a gyilkoló szerszámot.

A közigazgatási bizottság ülése.

Borsodvármegye közigazgatási bizottsága tegnap reggel 5 órakor vármegyháza kistermében tartotta meg ez évi első gyűlését.

A gyűlést br. Vay Elemér főispán nyitotta meg. Utána Vadnai Tibor főjegyző felolvasta a múlt hónapról

szóló jelentését, a vármegye közigazgatási ügymenetéről.

Majd az egyes ágazatok vezetői olvassák fel rendes havi jelentéseiket.

A közgyűlés megjegyzés nélkül hallgatta végig a jelentéseket. Ezután a felebebeszések kerültek sorra. Itt hosszabb vita fejlődött ki a „Heővölgyi” vizitársulat viziműveinek engedélyezésénél. A tárgyhöz hozzászóltak Bizony Ákos, Radványi István és Tarnai Gyula alispán. A közgyűlés végül is elfogadta az alispán javaslatát.

A róm. kath. nőegylet táncestélye.

Szombat este lesz a Carnevál egyik legsikerültebb mulatsága, a róm. kath. nőegylet táncestélye. A mulatság iránt nemcsak városunkban, hanem a vidéken is nagy érdeklődés mutatkozik. Lesz a mulatságnak egy érdekes ujitása. Ugyanis a szecessziós négyes 6. figurájaként bemutatják a *kék vókot*, ezt a divatos, exotikus négertáncot is. A rendezőség, élén Tarnai Gyuláné elnök-nővel fáradságtalan az estély rendezésében. Így tehát reméljük, hogy a megérdemelt erkölcsi és anyagi siker sem fog elmaradni.

A táncmulatságra a belépti jegyek: Személy-jegy 2 kor. Család-jegy 6 kor. Karzat 2 kor. Lent fülke 3 korona. Jegyek előre válthatók

Megay Róbert, Pfliegler J. Ferencz, Rábel Albert, Putnoki Antal és Hesz Miklósnál. A táncestély esti 9 órakor veszi kezdetét.

— Mondja csak Kanyaró — kérdé a szende leányzó megunt imádójától — igaz az, hogy maga már járt Afrikában?

— Szolgálatára, zamatos nagysád.

— No akkor hát tudom, miért tánczol úgy, mint egy dromedár... Lehet azonban bókot elkövetni nemcsak szóval, hanem cselekedettel is.

A kínai császár Amyot jezsuita páternek megengedte, hogy megfesse arczképét. A kép igen jól sikerült. Hanem amint a császárt tovább nézte a képet, arczá hirtelen elkomorult, szemöldjei pedig összehúzódtak.

— Hogy mert ön árnyat festeni az állam alá.

A szegény páternek csak a régi mondás jutott eszébe.

— Ahol fény van, ott árnyak is kell lenni.

Pedig sokkal okosabb, ha ennek a mondásnak a párját tartja szem előtt:

— Ahol kevés a világosság, ott kevés az árnyék is, vagy éppen semmi.

Amyot tehát nem tudott alkal-

A nagyarányú előkészületekből ítélve a bál igen fényesnek ígérkezik. Három hét múlva lesz a bál... Fel-sívit majd a régi nóta, „Nem ütök a jogászt agyon...”. A „Menza-bálra” Miskolcon is sokan készülődnek.

Álarcos-bál.

A borsod-miskolci közművelődési és muzeum egyesület február hó 7-én álarcos-bált rendez. A báliránt, a mely valószínűleg a farsang legsikerültebb, legderűsebb kedvű mulatsága lesz, már most is megszerzte óriási érdeklődés nyilvánul. A bál szigorúan zártkörű. Mindenki a belépésnél meghívóját felhívás nélkül tartozik fölmutatni. Csak azok a meghívók tekintetnek az egylet által kiadottaknak, amelyeknek borítékjára az egyesület bélyegzője van rányomva. Álarc és jelmez viselése nem kötelező. Álarcosok a báli pénztárnál csakis az esetben fognak belépőjegyet válthatni, ha kilétüket igazolják s kívánatra álarcaikat is levetik.

Kéretnek tehát azon résztvevők, akik álarcban akarnak megjelenni, hogy belépti jegyeiket előzetesen dr. Szentpáli István, Balogh Bertalan, Cseh Gusztáv, Schindler Viktor, dr. Jármy József és Trillaas Lajos uraknál személyesen, vagy küldöncz útján, de mindenestre a meghívó előmutatása mellett váltsák meg. A bál pontban esti 9 órakor, a jelmezesek, és álarcosok felvételével kezdődik. Kéretnek azon hölgyek és urak, akik a fölvonulásban részt venni óhajtanak, hogy 9 órára a disztárem melletti ebédlőben gyülekezzenek.

A tánc pontban fél 10 órakor

— Az ő

— H

csak rá

a vend

— M

nyozni

Az ő

tos fej

—

föl ily

Az

pedig

— mi

pattan

Biz

italok

szenv

lapot

lyett

tüster

—

—

A bókólásról.

Egy főrangú francia katonatiszt meglátogatván Bécs városát, tisztelgett a császári udvarban is, mely alkalommal Mária Terézia ezt a nőies kérdést intézte hozzá:

— Igaz-e, hogy N. hercegnő, akit tegnap látott, a világ legszebb asszonya?

Mire a katonatiszt magát meghajtván, így válaszolt:

— Főlséges asszonyom, tegnap még magam is azt hittem...

Ez a bók.

Profán értelemben az is bók, ha valaki szundikálás közben bókol a fejé el. Ki tudja különben, hogy a szundikáló ember nem éppen akkor mondja-e álmában a legszebb bókot.

Bók továbbá az udvarias testmozgás is, melylyel tiszteletet szokás kifejezni. De ez sem az igazi.

Az igazi bók, a par excellence bók ugyanis az, mikor udvarias — gyakran hízogó — nyilatkozatot mondunk a hölgyeknek.

Lehet azonban a férfiaknak is bókolni.

Mikor Milton, az angol irodalom

egének egyik legragyogóbb csillaga, Rómában járt egyik római polgárhoz ezt a hízogó kérdést intézte:

— Nemde. sok a tudós Rómában?

Mire a római a következő bókbal válaszolt:

— Nem oly sok, mint mikor uraságod is itt van.

Ez is „par excellence” bók, habár nem hölgyhöz volt intézve.

Néha azonban a bók túllő a célon s ilyenkor a rövidlátó emberek — a nagy távolság miatt — gorombaságnak nézik.

Az uraság keservesen panaszkodott cselédei előtt:

— Ha ez a szárazság még sokáig így tart, marháim mind el fognak pusztulni.

— Csak jó nagyságos urunkat oltalmazza az Uristen — szólt a cselédség közül egy gömbölyű menyecske elfogódott hangon — mert nincs több olyan jó ember a világon.

Lám, rövidlátó ember ezt a bókot is könnyen gorombaságnak nézné.

Különösen a nők nagyon értenek az effajta negatív bókok megszer-

kesztéséhez.

kezdődik s az álarcokat a második négyes alatt fogják levetni. Belépti díjak: személyjegy 3 korona, családjegy 3 személyre 7 k. Karzatjegy 4 k. Igen helyes intézkedés az is, hogy a karzatra mindössze 96 drb. jegy van kibocsátva. Vagyis csak annyi, mint ahány ülőhely van. A karzatjegyek már a mai naptól Trillhaas Gyula ur cukrászüzletében a közönség rendelkezésére állanak.

Nem vagyok in ember. A Népkert mellett csipős hidegben mély álomba volt merülve egy szegény ember. A szél sivitott, belecibált az üstökébe, de ő csak uortyogott. Végre is édes álmódózatát megzavarta az arra tévedt rendőr.

— Keljen fel, he! Könnyen megfagy az ember.

Az ember fölébredt és nagyot sohajtott:

— Nem vagyok in ember, — szól ismerős tájszóval.

— Hát mi a fránya?

— Drótos.

Matiné. Vaeárnap délelőtt 11-órakor ment végbe a közművelődési-egylet matinéja a vármegyeháza nagy termében. Szép számú közönség töltötte meg a tágas termet. A műsor első száma Alexy Olga zongorajátéka volt, a ki Wieniarszky J. Valse de concert-jét játszotta el nagy technikai készséggel. Utána Lédig Árpád olvasta fel néhány hangulatos kis költeményét a közönség tetszése mellett. Majd Szeremley Ilona dalolt egy-két szép magyar népdalt. Üde csengő hangja, iskolázottsága nagy tetszést aratott. A dalokat Lányi Ernő gyönyörű zongora játéka kísérte.

Dr. Szánthó Bertalan a „Betegápolásról“ olvasott fel egy érdekes, tanulságos értekezést. Végül a helybeli 65-ik cs. és kir. gyálogezred

Az öreg megcsóválta üstökét.

— Hát egy kis szűz dohányra csak rá tetszik gyujtani? — kérde a vendégszerető gazda.

— Nem szoktam sohasem dohányozni.

Az öreg újra megcsóválta bozontos fejét és kiszólalkozott:

— Ejnye, már hogyan nőhetett föl ilyen barommódra?

Az ilyen nem sikerült bókók közt pedig azok a legjelesebbek, melyek — miht mondani szokás — visszapattannak a cselekvés alanyára.

Bizonyos orvos, — ki a szesz italok iránt rendkívül nagy fokonszénvét táplált — egyszer ittas állapotban a páciensének keze helyett a saját kezét ragadta meg és tüstént megállapította a diagnózist:

— A d be van rugva!

— És igaza volt.

D. F.

zenekara adta elő a „Windsori vig nők“ opera nyitányát Obhlidal kar-nagy vezetése alatt. A szípen sikerült matiné kevéssel 12 óra után ért véget.

A M. A. V. altiszti kör mulatsága.

„Magyar Állam Vasutak“ miskolci altiszti köre február hó 1-én részben a szerencsétlenül járt vasutasok árváink segélyezése, részben saját könyvtára javára a Korona szálló nagytermében táncestetélyt rendez. Az estetély kezdete este 8 órakor. Személyjegy 2 kor. Családjegy 5 kor. Karzat 1 ker. 20 fillér. Jegyek erőre válthatók a kör Arany-János utcai helyiségében.

Öngyilkosság. Vasárnap este 7 óra tájban az Ujvilág és Gizellaut-cák sarkán Varga Gábor 18 éves legény agyonlötötte magát. A lövésre összeszaladt az utca népe. Jöttek a mentők is csakhamar. Bekötözték az öngyilkos fiatalember sebeit, de hiába, mert pár percznyi kilódás után meghalt. Két levelet találtak nála. Ezekben szüleitől és kedvesétől búcsuzott el. A levelek zavaros tartalma azouban nem vet világot tettének okára, hanem azoknak zavaros sorai ezt a feltevést látszanak beigazolni, hogy tettét pillanatnyi elmezavarodásban követte el.

Vívósport. A „Nemzeti Sport“ a budapesti mentő-egyesület javára Augusztá főherczegnő védnöksége alatt országos vívóversenyt rendezett, amely f. hó 6-tól 10-ig tartott. Az öt napos vívóversenyen Miskolczról Földes Dezső orvostanhallgató vett részt s negyvennyolcz versenyző között a hatodik helyre jutott. Földes Dezsőt a jury a nagy ezüst éremmel tüntette ki.

Uj pénzintézet Szerencsen.

Szerencsen legközelebb egy új pénzintézet fog felállítani, amely 1000 drb 100 koronás részvény után befolyó 100,000 korona alaptőkével kezdi meg működését. Az alapítók maguk több mint egy harmadát jegyezték a részvényeknek. A részvényalí-írások már serényen folynak.

Halálozás. Mély részvétellel vesszük a hírt, hogy Eibenschütz Sándor f. hó 10-én 64 éves korában Budapesten meghalt. Az elhunytban Erdős Aladár, az Adria biztosító társaság miskolci vezérigynökségének titkára édes atyját gyászolja.

Házasság. Gara Miklós f. hó 19-én, csütörtökön d. n. 3 órakor tartja esküvőjét a helybeli kaziney-utczai izr. templomban, Munk Margit urhölgygel, Munk Soma földbirtokos leányával.

Uj csendőrség. A miskolci csendőrszárnyparancsnoksághoz tartozó csendőrőrök száma egygyel megszaporodott. Ugyanis a belügyminiszter Gyöngyöspatán 5 emberből álló csendőrőrsöt állítottatott fel.

Tájékoztató.

Január 11. A közigazgatási bizottság ülése.

Január 16. A róm. kath. nőegylet táncestetélye a Koronán.

Jan. 17. A közművelődési egyesület iparművészeti gyűlése.

Január 24. A közművelődési egyesület felolvasása.

Január 30. A miskolci mezőgazdák egylete táncvizigalma a Koronán.

Január 31. Cholusky Jenő egyetemi tanár szabad előadása.

Február 2. A katonatisztek társasestetélye.

Febr. 4. Az ev. ref. főgimnázium táncmulatsága.

Febr. 2. A zeneiskola hangversenye.

Febr. 6. Az ipartestület táncmulatsága.

Február 7. Álarcosbál.

Máv. Altiszti kör táncmulatsága Febr.

1-én a koronán.

Színház.

Szombaton este, Hajós Sándor 3. felvonásos vigjátéka az „Éjféltől“ után előadása után sem csatlódottan oszlott szét a színházi közönség.

Sajnalattal kell latnunk, hogy a Németh József szinigazgatói működéséhez fűzött reményünk napról-napra jobban szerte foszlék.

Üdvözöltük Németh Józsefet s úgy tekintettük, mint aki hivatva lesz a miskolci színház történetében az utolsó időben beallott dekadenciát eltüntetni s kulturális szempontból hozzájárul a miskolci színház fölemeléséhez.

Napról-napra jobban bebizonyosodik azonban előttünk, hogy Németh Józsefnek igazgatói talentuma ha van is, nálunk kulturális szempontból mit sem ér, mert eddig ki nem mutatta, azonban határozottan kidomborodott a szinigazgatói működésénél az üzleti érdek, ami a szinigazgató szempontjából szükséges és méltányolható is, azonban közszempontból csak akkor várhat méltánylásra, ha ezzel karöltve a művészi érdekek is kielégítést nyernek.

A szinigazgató ur gyöngesége kitünt a társulat első belépőjénél s meggyőződöttünk, hogy társulatát kelőleg szervezni nem tudja s már az első operett előadásnál *fiasco* érte.

Az igazgató nem képes kellő műsorról gondoskodni, darabok kellő előkészület nélkül kerülnek előadásra s éppen emiatt a legritkább esetben elégti ki az előadás a közönség várakozását mindamellott, hogy a társulatnak vannak igen tehetséges tagjai. Kapdosást és fejvesztettséget látunk mindenfelé. S nagyon szeretnénk, ha a színházi idény második fele igazolná azon várakozást, amit Németh József működéséhez fűztünk.

Az „Éjféltől“ előadásáról nem sok mondani valónk van.

A darab maga értéktelen s hiába törekedtek Kondráth, Ráskai, Fűrredi érvényesülni, az előkészület hiánya miatt is, a darab teljesen megbukott. Székhely énekszámai sem sikerültek s a befejezetlen darab még az előadás után is zárvart okozott, amennyiben a közönség bi-

zonytalanságban volt, vajjon a darab befejezett-e, vagy sem.

Sikerültebb volt azonban vasárnap este a „Gyimesi vadvirág“ előadása.

Géczy István ismeretes népszim-művében K. Tarnay Leona kevés énekszámát kivételesen jól énekelte s viszont azonban Magdolna szerepében nem találta el az alaphangot. Sokkal erélyesebbnek látszott, mint amilyen Magdolna lehetett. Kondrát Ilona, mint mindig, idealizált s a társulat ezen igen tehetséges művésznője elismerésre méltó sikert aratott. Özevgy Fabiáné szerepét Koltai Ilona helyett K. Beke Vilma játszotta érces és kellemes hangon.

A férfiak közül Szántónak, Rátkainak és Szadainak volt sikerült estetélye s a többi szereplők is kellő összjátékot produkáltak.

Hirdetés.

Miskolc város képviselő testülete mult évi december hó 29-én tartott közgyűlésében 226/kgy. 1903. sz. a. megállapította a községi közmunka f. évre szóló megváltási összegét.

Miről a közönséget arról értesitem, hogy a közérdekű határozatot a v. közig. igatatói hivatalban bárki megtekintheti s elleo az 1886. XXII. tc. 23 §-a alapján f. évi január hó 3-ik napjától január hó 18-ik napjáig számított 15 nap alatt felebbezését a hivatalomnál beadhatja.

Miskolc, 1904. jan. 2.

Dr. Szentpáli, polg. m.

Hirdetés.

Miskolc város képviselő testülete mult évi December hó 29-én tartott közgyűlésében 230/kgy. 1903 sz. alatt elhatározta, hogy Halász Lajos volt fogyasztási ügynök részére 240 kor. évi kegy” díjat folyósít.

Miről a közönséget azzal értesitem, hogy a közérdekű határozatot a v. közig. igatatói hivatalban bárki megtekintheti, s ellene 1886. évi XXII. t. c. 25 §-a alapján folyó évi január hó 3 napjától, január hó 18 napjáig számított 15 nap alatt felebbezését hivatalomnál beadhatja.

Kelt Miskolcon, 1904. évi jan. hó 2-án.

Dr. Szentpáli, polgármester.

Hirdetés.

Miskolc város képviselő testületének mult évi december hó 29-ik napján tartott közgyűlésében 228/kgy. 1903 sz. a. hozott határozatából ezennel közhiré tesszem, hogy Klein Mihály Vörösmarty utca 53 sz. telke mögött levő Szirma utcai köz csatornázásából szükségesség ingatlan szerzés ügye az ezernyolczszáznyolcvanhat évi XXII. tcz. 110

